

[Duetoft]

Jeg ved godt, at vi ikke diskuterer DONG i dag, men nu nævnte ministeren selv privatiseringen af DONG, og jeg ved ikke, om ministeren vil bruge taletid på det i dag. Ellers vil jeg meget gerne ved lejlighed have en forklaring på, hvad den store filosofi skulle være i at sælge DONG, når den begynder at give overskud til staten. Jeg kan forstå, at man privatiserer noget, der giver underskud, det ville være logisk, men ikke at man privatiserer, sælger noget, der begynder at give overskud, efter at man har betalt underskuddet i mange år. Jeg har ikke helt forstået den liberale filosofi i dette, men det kan jo være min skyld.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jamen jeg kvitterer da gerne for vores udmærkede måde at diskutere med hinanden på, og jeg håber, at den er til almindelig opbyggelse for andre end os to.

Men jeg erindrer om, hvor ihærdigt hr. Duetoft som formand for Det Enerkipolitiske Udvalg forsøgte at få bekræftet, at de vise herrer i den danske elforsyning, især i Danske Elværkers Forening, sandelig havde mere ret end de uvise mennesker ovre i Energiministeriet. Det gjorde hr. Duetoft sig virkelig store anstrengelser for, men det hele mislykkedes.

Det kunne ikke engang lykkes for hr. Duetoft at samle udvalget om en minutøs gennemgang af energihandlingsplanen ved et daglangt eller halvdaglangt seminar, som Energiministeriet gentagne gange tilbød. Hver eneste gang der var tvivl om noget som helst, tilbød vi os. Vi svarede på alle spørgsmål beredvilligt, kontant og præcist. De svar er absolut gode at genlæse. Jeg har haft stor fornøjelse af at gøre det de sidste par dage.

Derfor synes jeg, at hr. Duetoft skulle erkende, at det løb er kørt. Hr. Duetoft skal erkende, at der har været partsindlæg fra elværksside. De var imod det her. De ville ikke have den gas. De ville ikke have de små værker. De ville ikke af med deres monopol. De ville bestemme, hvilke priser der skulle lægges på el fra de små værker til de store værker. Sådan er den krig ført, og den er nu slut. Der kommer lidt efterdønninger, der kommer lidt efterveer; der er nogle, der er sene til at erkende.

Med den aftale, der nu er indgået om levering af gas til de store elværker, er der ikke me-

get at have kritikken i. Jeg takker især de eminent dygtige embedsmænd i DONG, som har ført denne aftale igennem, og jeg tror, at der er grund til i lige så høj grad at takke de lige så dygtige mennesker i Elkraft, som har trukket det andet læs.

Men ovre i mit hjemlige bagland har jeg ikke ret meget at takke for. Det tør jeg sige rent ud, og jeg tror også, at kampen vil fortsætte derfra. Men den er overflødig nu, den kan ingenting føre til, medmindre man helt vil afskaffe sin egen indflydelse.

Derfor bliver vi altså nødt til at bede om, at der ikke er slinger i valsen, og derfor bliver ministeren nødt til at tage stilling til, om hun deler hr. Duetofts kritik, som er næsten sammenfaldende med elværkernes kritik.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Nu har hr. Bilgrav-Nielsen jo ikke været formand for Finansudvalget så længe, så jeg skal bare til god opbyggelse sige til Finansudvalgets formand, at en formand ikke er udstyret med en flodhestepisk. Det er ikke mig som formand, der kan gøre for, at et udvalg ikke dukker op indtil flere gange. Vi gjorde ihærdige forsøg på det, men det kan vel ikke lastes mine politiske synspunkter, at der ikke var mange i udvalget, der gad følge med over til ministeren.

Det, jeg i al stilfærdighed tillod mig at sige, og som jeg godt ved at den daværende energiminister ikke var så tilfreds med, var, at jeg følte, at Energiudvalget havde en ganske væsentlig opgave i at stille mange spørgsmål og gennemgå planen frem for bare at sige: Nå ja, det er vel nok godt, at der er blevet lavet sådan en.

Hr. Bilgrav-Nielsen må erindre – jeg ved godt, at der var en hovedrysten, da jeg sagde det i første omgang – at der var ingen politisk diskussion, inden planen blev vedtaget af et bredt spekter af partier. Der var nogle fine konferencer og alt det her, hvor vi hørte på kloge mennesker, og det er selvfølgelig godt nok. Men rent faktisk blev en række af Folketingets partier ikke involveret i forligsforhandlingerne omkring »Energi 2000«, og pludselig blev den serveret for os i udvalget, og så skulle man altså tage stilling dér. Derfor synes jeg, at jeg som udvalgsformand på det tidspunkt faktisk havde en opgave i at sige, at selvfølgelig ville vi da kigge tingene igennem.